

Universitätsbibliothek Paderborn

**Resolvtiones Lvtherianae S^vp^r Propositionibvs Svis
Lipsiae Dispvtatis**

Luther, Martin

Vvittenbergae, 1519

VD16 L 5795

Con: VII. Neq[ue] quid fides neq[ue] quid contritio, neq[ue] quid liberum arbitriu[m] sit, ostendit se nosse. Qui liberum arbitrium actu[m] suorum, siue bonorum, siue malorum, dominu[m] esse ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-32453

quantūlibet vsus Eccleſe id est adulatio iū resistit.

Et hāc vsui sancte Matris Ecclesiæ aduersam Ecciana arguit p̄positio. Ego vero, nō quid fiat, sed qđ fieri debat, dispueto, qđ autē sacerdotes restringuntur per Ep̄os, & Ep̄i per Papā, qđ mihi nū id possunt, qđ debent, quo iure id fiat, fateor me ignorare, vsum video, ius quero, ius inq̄ diuinū, Nam humanū & vsum pro eodē accipio. Cū em̄ presbyteri & Ep̄i iure diuino sint idem, & olim idē fuerint, dū populoꝝ curā haberent, p̄dicando & ministrando, nō video, qđ iure, Ep̄i relicto officio presbyteris, iustū presbyteroꝝ sc̄tū ascēdentes sustulerūt.

Multa sunt & alia in iure & vslu Eccleſiæ, que nō capio, qđ fieri potuerūt, Quale est iuramentū Ep̄orꝝ, qđ pro pallijs prestatore coguntur, & in meram seruitutem iniquissimæ Romæ capiunt. Qualis est mensis papalis & gratiæ expectatiuæ. Quales reseruationes casuum, & infinita his similia. Quæ siūt quidem, sed contraria fieri debent.

CON: VI.

Forte satisfacūt anīx in purgatorio pro peccatis, sed qđ deus a morituro plusq̄ voluntariā mortem requirat, vanissima temeritate asseritur, quia nullis modis potest probari.

Et hanc nemo adhuc tetigit, & abū de suis de his rebus alibi scripsi, nec multū nocet qđ Ecciana p̄positio, erroneū dicit qđ c̄ quid hēc mea p̄positio statuit, quia multi multa loquuntur, ne ergo eadē repeatam, illuc remitto ubi dixi.

CON: VII.

Neq; quid fides neq; quid contritio neq; quid liberum arbitriū sit, ostendit se noſſe. Qui liberum arbitriū actuum suorum siue bonorum siue malorum, dominū esse balbutit, aut non sola fide verbi quem iustificari, aut fidem nō tolli, quolibet crīmine somniat.

Tres errores Eccianos hic signauit.

Primus qđ liberum arbitriū sit dñs actuum suorum, quod

vna solius Ap'l'i autoritas satis cōfutat, Ro. vi. Fuisitis servi peccati, liberati autē a peccato, servi facti estis iustitiae, ita in quo cunctis vite statu sumus, servi sumus, seru cōcupiscentię seu charitatis utrāq; em̄ dominabit lib. arbitrio, sic Christ⁹ Iohan. viii. Qui facit peccatum, seru⁹ est peccati, Ita & Petrus. ij. Pe. ij. a quo em̄ quisupatus est, huius & seruus est. Si dices, Est tñ aliquo verum sensu, lib. arb. esse dominū, nō excludendo gratiam. Respondeo, siue sit sensus siue non. Theologū decet loqui ad vñam Theologię & Sacré Scripturę. Et cum in suas repertas locū di regulas cogat omnes Christianos, cur tam liberi sunt cōtemptores, regulæ diuinę? Fateor liberū arbi, posse dici dñm, Principe. Episcopū, Regem, & alia quęcunq; sed hęc periculō gratiae dei, & scripturæ intelligendę dicuntur, quae seruitutis vocabulo nō signat, & qui aliter lib. arb. intelligit, nō intelligit.

Alter error, magis noxius, & qui euidēter indicet Eccium meū nescire, quid fides sit, dum negat eam solā iustificari hominem, sed nec quid sit iustificari intelligit.

Dicimus ergo cū Paulo Ro. i. Iustitia dei reuelatur in illo ex fide in fidem, sicut scriptū est. Iustus ex fide viuer, An Ap'l'us ab Eccianis docendus fuit, vt gloriam illam mirabilē adderet, sed non ex sola fide. Item Ro. x. Corde creditur ad iustitiam, vide, vt hic soli fidei tribuat iustitiam, adeo vt solū cor nominet ceteris membris quae operentur, tacitus. Ore inquit confessio sit ad salutem, sed ubi iam iustificatus est per fidem.

Dicam ergo, vt nugas istas insulsa sophistarum pteream. Nulla opa iustificat seu iustum faciunt sed sola fides, iustificatus autē facit opera, sic em̄ habet sensus scripturæ, vt iustificatio sit prior opibus, & opera fīat a iustificatis. Nō em̄ vt errat Aristotiles, iusta faciēdo, iusti efficiuntur, sed iusti faciunt, opam iusta, sicut non sit Epūs, opera Episcopi faciēdo, sed Epūs facit opa Episcopi. Sic non opa fidei, faciūt fidem, sed fides, facit opera fidei. Sic nō opera gratiæ, faciunt gratiā, sed gratia facit opa gratiæ. Inde est, qd̄ deus respicit primū ab Abel (in quo sibi placet.) & sic tandem ad opa. Hoc est qd̄ vult Ap'l'us, qd̄ sola fide iustificamur, non opibus, licet opera, iam iustificati nō omitramus. Et inde latius audier dicere, qd̄ lēx iusto nō est possita, qd̄ iam iustus ex fide, non eget lege, sed sua sp̄ote facit opa. Hisne loquendi & intelligendi modū in opibus suis submersi, nunq; intelligunt sophistę huiusmodi. Nam qd̄ Ro. ij. dicit, Non auditores legis, sed factores legis iustificabuntur, loquitur qd̄ reguntur iusti, non qd̄ per opa iustificantur, atq; facere legem, est implere.

implere legem, qd est credere in Christum. Quod autem Iacobus
Aplicepa iducit, Fides sine opib⁹ mortua est, primū stil⁹ ep̄k⁹
illi⁹ longe est infra Aplicam maiestatē, nec cum paulino vlo-
modo compand⁹. Deinde de fide viua loquitur Paulus, Nā si
des mortua nō ē fides, sed opinio. At vide theologos, hāc vna
autoritatē modis dicunt tenent, nihil prorsus curantes, quia tota alia
scriptura fidem ex opibus comprehendunt, hic em̄ mes eorum est
vna ab regia oratione textus, contra tota scripturā corrumpere
gere. Debet ergo h̄i⁹ qui titulo theologiae inflantur, discere
primū quid esset fides & opera iuxta scripturas, ac nō mox dā-
nare quicquid contra suas opiniones inueteratas offendissent,
Qz si populus his offendit, suis imputent infelicitib⁹ studijs, q
populū nō docuerūt intelligere verba dei, & tropo scripturæ
necessarios ad salutē, Ipsi autores sunt schandaloꝝ huiusmodi.
Multo periculo p̄dicant opera p̄ fide, Fides autē sine op̄e nullo
periculo p̄dicatur, ppter ea q̄ facilis est & p̄eliuīs populus in fi-
ducia opm, & opera facile p̄p̄onderat fidei, vbi aut̄ pura fides
recte doceatur, sponte sua & sine periculo venient opera, dū didi-
cerint, maiore vim, imo tota in fide positam, quę faciat opera.
Horror est intendere, q̄ ignari sint euā theologi, nedū populi
in cognitione fidei, quā p̄stinent, adeo ecclesia repleta est, iacta-
tia opm exterritorū, vt Ch̄r̄us de nr̄o ip̄e dixisse videatur, filius
Hominis cū venerit, putas inueniet fidem Terrae Breuiter, Cū
fides sit recta & bona opinio d̄ deo. Opinio aut̄ q̄libet per se
solam hominē trahit in opera, Nō est dubitandum, quin omnia
opera faciat, qui fidem habuerit. Si em̄ opinio & amor mulie-
ris, non sinit esse ociosum, sed sine lege & magno facit plura, q̄
postuletur, quō nō fides, multo magis idē prester. Mūdius re-
gitur foliis opinionib⁹, & sola fide nō possit regi Christianus e.
Deniq̄ quis docet sophistas theologos, tot & tāta facere, pati,
cogitare, vitare, p̄ opinionib⁹ suis. Nōne sola affectio opinio-
nis suę e. Sed alias plura.

Tercius error imp̄issimus, q̄ fidem nō tolli q̄libet criminē
dicit, cū fides sit iustitia, crimen aut̄ contrariū iniustitia. At scio
qd̄ mihi cōmenti de fide insula & acquilata obijciat, sed nūq̄ d̄
hoc est boni virtutē nedū theologi officium, scire aliquius p̄p̄o-
tionem esse veram, & tamē alii sensum querere, quo eandēm
garrias esse falsam, & ita ad vocem & vocabuli equiuocationē
veritatem calumnieris. Qz eximia vero theologia hāc est, vt
hāc, Canis est aīl latrabile, oppugnes & dicas, Cōtra Canis
fidus celeste, cū scias certissime canēab illo alī accepit q̄ abste.

F

Ista sophistica & odibilis duplicitas, seu rectius multispicis
eas, cui nō odiosas sit in Protheo, nedū in Theologo? Verū qū
Eccius titulo p̄fixo contra nouā doctrinam disputare se dicit,
intelligo eū p̄ simplicitate theologica, non de alia fide loqui,
q̄ ego locutus sum, alioquin nō contra meā nouā doctrinam
loq̄retur, & titulus mentiretur, Ideo dico, q̄ sua hēc contraria p̄
positio sit oīm quas viderim vñq̄, hereticissima & imp̄ijissima
vt q̄ fidem solam iustificatricē, contra Paulū Ap̄l'm & Euāges-
tiū Christi neget, & eam nullo crīmine tolli affirmet. Deindē
berū arbitriū actuū dñm contra scripturas defendit.

CON: VIII.

Veritati & rationi contrariū est quidē, inuite mor-
ientes deficere in charitate, ideoq̄ pati horrorem
purgatorii modo veritas & ratio sit idem, qđ op̄i-
nio theologistarum.

Hēc nullū adhuc habet consutato rem, & de eadem multa
Resolutorijs dixi, ne sim tedium, repetere nolo.

CON: IX.

Animas in purgatorio esse certas de salute sua nec
gratiā in eis augeri, scimus a Theologistis assēri,
sed miramur doctissimos viros, quod huius fidei
suę rationē nec stulte verisimile reddere possunt.

Hanc multis impietēt Eccius, sed nihil effecit, cū nullus ho-
minū scire possit, quid cū animab⁹ agatur in purgatorio. Hēc
ignorantie professione, facile eludo oīm contraria argumēta, q̄
nullus possit docere, qđ nec vidit nec audiuit, nec in cor ho-
minis ascendit. Opinari possimus de ihs & similib⁹, q̄tū volu-
mus, sed solis theologistis cōuenit, vt q̄ opinio neslunt, par-
ticulicertissimis fidei iactent. Ad argumenta vero, quorū ca-
p̄tū est & vna virtus illud, hic omne meritū compari, nō illuc.
Respōdi satis in resolutorio, nec ego eas mereri dixi, sed ḡam
non augeri, & in statu merendi non esse eas, dixi nondum de-
monstrauū esse, postq̄ fuerit demonstratū, cēdam.